

Sve ono na šta je usmereno, povodom čega ili na čemu se ostvarjuje neko subjektivno pravo. To su:

1. stvari, u širem smislu sve ono što može da zadovolji neku ljudsku potrebu, a nije čovek, u užem smislu to su materijalni delovi prirode koji se nalaze u vlasti čoveka (ne oblak, ne munja) i koji se nalaze u pravnom prometu (ne čovek). Stvari se mogu podeliti na pokretne (sve što može da se premešta a ne menja svojstva i vrednost) i nepokretne (zemljište, kuće, brodovi, avioni, mostovi, tuneli..). Potrošne (obrotna sredstva, lekovi) i nepotrošne (troše se dužom upotrebom, osnovna sredstva). Zamenjive i nezamenjive.

2. ljudske radnje, različite usluge (zanatske, ugostiteljske) koje se preduzimaju u skladu sa pravom i moralom i za koje se dobija novčana naknada. Krivična dela, ako isu u skladu sa pravom i moralom.

3. Proizvodi ljudskog uma ili duha, rezultati umnog rada. Naučna i umetnička dela, kao i dela iz oblasti tehnike i tehnologije primenjiva u proizvodnji za koja se takodje može dobiti novčana naknada (npr. honorar za udžbenik). Da bi bili objekti prava treba da su objavljeni.

Lična dobra, svojstva ljudskog bića koja se pravno uvažavaju ali se ne mogu izraziti u novcu. Povrede ličnih dobara mogu biti fizičke (telesne) i moralne. Uvreda (istinito), kleveta (laž). Čast (osećajne sopstvene vrednosti), ugled (šta drugi misle o nama). Sankcije nisu klasične za povredu ličnih dobara već su predviđene:

- materijalna satisfakcija (u novcu)
- moralna satisfakcija (javno izvinjenje)

Lično dobro može biti objekat prava ako od njega neko drugi ima koristi (reklamiranje proizvoda koje vrše javne ličnosti).